

Justitsministeren (Frank Jensen):

PET har som bekendt til opgave at tage sig af landets indre sikkerhed. PET's interesse i at blive underrettet om en sag som den omhandlede vil i givet fald navnlig være båret af to hovedhensyn. For det første vil PET skulle vurdere, om den udenlandske statsborgers tilstedeværelse i Danmark vil kunne udgøre en trussel mod landets sikkerhed og den lovlige samfundsorden. Og det andet hovedhensyn, der ligger til grund for PET's interesse i at blive underrettet om en sådan sag, er, at en underretning giver PET mulighed for at vurdere, om den pågældende har en sådan baggrund, at vedkommende kan påtænkes at være i stand til at bidrage med oplysninger af betydning for de opgaver, som påhviler efterretningstjenesten, herunder ikke mindst Forsvarets Efterretningstjeneste.

Jeg kan med hensyn til den konkrete sag sige, at der ikke med udgangspunkt i PET's operative opgaver og funktioner har kunnet peges på konkrete forhold, der umiddelbart giver grundlag for, at PET burde have orienteret Justitsministeriet om den irakiske hærchefs tilstedeværelse her i landet. Det skyldes navnlig, at PET vurderede, at den pågældende ikke udgjorde nogen sikkerhedsrisiko, som kunne begrunde, at han blev overvåget af politiet.

Spørgsmålet om PET's forpligtelse til at orientere Justitsministeriet kan imidlertid ikke vurderes alene på dette grundlag. Der kan være sager af en sådan ekstraordinær og særegen karakter, at embedsmænd bør drage omsorg for, at deres politiske overordnede orienteres, også selv om sagen ikke i sig selv rejser spørgsmål, som på baggrund af myndighedernes funktion og opgave nødvendiggør en politisk stillingtagen.

Gennem en sådan orientering får den politisk ansvarlige mulighed for at skabe sig et bredere kendskab til begivenhederne på ansvarsområdet, og han eller hun får anledning til at vurdere, om der er grund til at iværksætte særlige initiativer som følge heraf. Underretningen kan også have betydning for ministerens betjening af Folketinget, orientering af regeringen og varetagelse af forhold til pressen.

På denne baggrund er det min opfattelse, at det i dag forekommer ønskeligt, at Justitsministeriet var blevet orienteret om den irakiske hærchefs tilstedeværelse i Danmark. Sagen om den irakiske hærchef giver derfor anledning til at sikre, at alle relevante myndigheder er opmærksomme på den nævnte underretningsforpligtelse og har de arbejdsgange og samarbejds-

procedurer, som er nødvendige for orienteringen af det overordnede politiske niveau i sager af særlig karakter.

Justitsministeriet vil i samarbejde med de relevante myndigheder tage initiativ hertil. Spørgsmålet vil samtidig blive behandlet i sammenhæng med en række af de initiativer til bekæmpelse af terrorisme, som regeringen vil fremlægge for Folketinget til november.

Svend Aage Jensby (V):

Det var da rart at høre, at justitsministeren vil svare klart på, at man er klar over, at det burde man have orienteret ministeriet om.

Så vil jeg supplerende spørge: Burde efterretningstjenesten så også have orienteret ministeren om de otte andre personer, som er omtalt i Politikens artikel?

Peter Skaarup (DF):

Det er lidt i samme boldgade, for vi ved jo fra de artikler, der har været skrevet i Politiken, at vi har en terrorist, der har tilknytning til PFLP, en af de meget frygtede terrorbevægelser her i verden, og der er en række andre personer, som – tyder det på – har været involveret i nogle af de her ting, og det er meget udførligt beskrevet. Der vil jeg så godt spørge justitsministeren, om justitsministeren er enig i, at alle de relevante myndigheder, som ministeren tidligere nævnte ikke var blevet orienteret, i sådanne tilfælde vil blive orienteret, også på chefniveau, både når det handler om Forsvarets Efterretningstjenestes chef, chefen for Politiets Efterretningstjeneste, chefen for DCP, departementschefen og ministeren?

Jeg vil jeg godt høre, om ministeren vil sørge for, at den orientering fremover altid sker.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til hr. Jensby vil jeg sige: Der kan være personer på listen over de ni fra dagbladet Politiken den 2. oktober, hvor det i den instruktion, som nu er givet til Politiets Efterretningstjeneste, ville være rigtigt, at der også i disse sager var orienteret til efterretningstjenestens chef eller til ministeriet.

Dermed siger jeg ikke, at alle sager forholder sig på samme måde som sagen om den irakiske tidligere stabschef, men jeg siger blot, fordi jeg jo også gerne vil være imødekommende over for hr. Jensby, at man ikke kan udelukke, at der er personer på listen, hvor det ville være rigtigt i det lys, vi i dag vurderer sagerne i, at man dér